

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 30 lipca 2020 r.

DIH-2.709.35.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 125/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 6 stycznia 2020 r., złożonego przez Pełnomocnika przedsiębiorcy Pani [...] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą [...] Przedsiębiorstwo Transportowo-Usługowe „MEGA-TRANS”, [...] Morawica (dalej zwanej: Stroną lub Przedsiębiorcą) – od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 maja 2020 r. nr 51/2020 (nr akt kontroli PU.8361.1P.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca w okresie od września 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 17 stycznia 2020 r. nie wystawiał, świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 22 czerwca 2020 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy PU.8361.1P.2020.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 17 stycznia 2020 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia z dnia 16 stycznia 2020 r. numer PU.8361.1P.2020, przeprowadzili kontrolę w należącem

do Strony składzie opału znajdującym się w miejscowości [...]. Czynności zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego Przedsiębiorcy, któremu okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr PU.8361.1P.2020 wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Przeprowadzona kontrola dotyczyła paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i obejmowała swoim zakresem:

- 1) jakość paliw stałych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego Przedsiębiorcy w zakresie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz z dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadczenia jakości).
- 2) przestrzeganie przez kontrolowanego Przedsiębiorcę obowiązku wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadczenia jakości) oraz przekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.
- 3) przestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 6b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. przechowywania kopii zaświadczeń potwierdzających prowadzenie instalacji spalania innej niż o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, dokumentów potwierdzających prowadzenie działalności polegającej na sprzedaży paliwa stałego oraz kopii faktur VAT wystawionych na rzecz podmiotów, które nabyły paliwo stałe przez okres 5 lat licząc od dnia ich przekazania.
- 4) przestrzeganie przez kontrolowanego Przedsiębiorcę zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 17 stycznia 2020 r. za protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.1P.2020 ze zwału węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek pobrano do badań laboratoryjnych próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0064/20/9183 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3967/20/9183. Zgodnie z oświadczeniem Strony w momencie rozpoczęcia kontroli na składzie znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Miał w ilości 24,8 tony,
- 2) Ekogroszek w ilości 20 ton,
- 3) Orzech w ilości 17,7 tony,
- 4) Kostka w ilości 14 ton.

Łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli wynosiła [...] zł.

W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca :

- 1) nie wprowadzał do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
- 2) nie sprzedawał paliw stałych dla podmiotów prowadzących instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej powyżej 1 MW.

- 3) okazał dokumenty potwierdzające sprzedaż paliw stałych podmiotom, które nabywały je w celu dalszej odsprzedaży.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w toku kontroli ustalili, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych nie wystawia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwanego „świadectwem jakości”. W konsekwencji ustalono, że Przedsiębiorca nie przekazuje podmiotom, które nabywają od niego paliwa stałe kopii świadectwa jakości, oraz że nie przechowuje świadectw jakości. Zgodnie z oświadczeniem Strony, załączonym do akt kontroli, do dokumentów sprzedaży przekazywanych nabywcom dołączane były sprawozdania z badań, które każdorazowo otrzymywała z fakturą zakupu danego paliwa stałego.

Przedsiębiorca został pouczone o wynikającym z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązku wystawiania świadectw jakości zgodnych z wymaganiami określonymi w art. 6d ww. ustawy oraz ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). W związku z powyższym Strona oświadczyła, że począwszy od dnia kontroli będzie wystawiała, przekazywała i przechowywała świadectwa jakości zgodnie z wymogami określonymi w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powyższe ustalenia oraz informacje o obowiązujących przepisach prawa, zostały zawarte w protokole kontroli z dnia 17 stycznia 2020 r. nr akt kontroli PU.8361.1P.2020. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół został podpisany bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z dnia 4 lutego 2020 r. poinformował Stronę o wynikach przeprowadzonych badań i przekazał sprawozdanie z badań P-108/20 z 24 stycznia 2020 r. Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek spełnia wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Ponadto badania wykazały, że parametry jakościowe wskazane przez Stronę w świadectwie jakości nr 1/1/2020 wystawionym w dniu kontroli są zgodne ze stanem faktycznym. Pismo zostało doręczone w dniu 6 lutego 2020 r.

Pismem z dnia 20 marca 2020 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawiania, nie przekazywania i nieprzechowywania świadectw jakości dla paliw stałych, co narusza art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Przedsiębiorcę wezwano do przedstawienia informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli.

W piśmie z dnia 1 kwietnia 2020 r. Pełnomocnik Strony podniósł, że:

- 1) Strona od roku 2018 prowadzi działalność gospodarczą, która polega na sprzedaży, na terytorium kraju wyrobów węglowych, co potwierdza załączona do pisma kopia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy;
- 2) z protokołu kontroli wynika, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jako świadectwo jakości Strona wraz z fakturami VAT wydawała klientom sprawozdania z badań, które otrzymała od dostawców. U podstaw takiego zachowania Przedsiębiorcy widniało błędne przeświadczenie (wywołane informacjami uzyskanymi od urzędników państwowych), że przedstawienie klientom sprawozdania z badań paliw, które otrzymała od dostawców jest wystarczające do uczynienia zadość obowiązkowi określone w art. 6c ww. ustawy;
- 3) ze sprawozdania z badań nr P-108/20 wynika, że parametry jakościowe paliwa stałego sprzedawanego przez Stronę spełniają wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Ponadto wskazał, że wartości parametrów jakościowych zadeklarowane przez Przedsiębiorcę, są zgodne z wartościami parametrów jakościowych ustalonych w wyniku badań laboratoryjnych;
- 4) Strona od dnia kontroli tj. 17 stycznia 2020 r. wystawia i wydaje klientom świadectwa jakości, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pełnomocnik przytoczył treść przepisów art. 6c ust. 1 oraz art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i wskazał, że zgodnie z przepisem art. 189f § 1 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zdaniem Pełnomocnika w istniejącym stanie faktycznym i prawnym sprawy skonstatować należy, że waga naruszenia, jakiego dopuściła się Strona ma charakter znikomy. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wprost wynika, że Przedsiębiorca informował klientów o jakości sprzedawanego im paliwa. Dane, które zostały przekazane klientom odpowiadały rzeczywistości, zaś jakość sprzedawanego paliwa stałego spełniała wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), co znajduje odzwierciedlenie w treści sprawozdania z badań nr P-108/20. Zdaniem Pełnomocnika w takich okolicznościach, nie sposób doszukać się jakichkolwiek negatywnych implikacji ww. naruszenia dla klientów Strony. Każdorazowo otrzymywali prawdziwe informacje o parametrach jakościowych, które były zgodne z ww. rozporządzeniem. Ponadto wskazał, że w następstwie przeprowadzonej kontroli Strona zaprzestała naruszania prawa i od dnia 17 stycznia 2020 r. wystawia i wydaje klientom świadectwa jakości, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wobec powyższego, zadaniem Pełnomocnika, zasadne jest zastosowanie przepisu art. 189f § 1 pkt 1 kpa i odstąpienie od nałożenia na Stronę administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, ponieważ waga naruszenia jakiego się dopuściła jest znikoma, a nadto zaprzestała ona naruszania prawa.

W wykonaniu wezwania wystosowanego przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Pełnomocnik Strony przedłożył zestawienie zatytułowane „Obrót paliwami stałymi w 2019 roku”.

Pismem z dnia 5 maja 2020 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, w którym poinformował Stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy. Pismo zostało doręczone w dniu 8 maja 2020 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa. Pełnomocnik w piśmie z dnia 11 maja 2020 r. powtórzył argumentację zawartą w piśmie z dnia 1 kwietnia 2020 r.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 26 maja 2020 r. wydał decyzję Nr 51/2020 wymierzającą Stronie karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Pełnomocnik Strony pismem z dnia 10 czerwca 2020 r. odwołał się od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 maja 2020 r. Nr 51/2020 i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i nałożenie upomnienia na Stronę upomnienia z uwagi iż wydawała odpowiednie dokumenty świadczące o jakości paliw stałych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Świętokrzyskiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zaskarżonej decyzji Pełnomocnik Strony zarzucił naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), poprzez uznanie, iż Strona nie wydawała klientom świadectw jakości paliw stałych.

W uzasadnieniu Pełnomocnik powtórzył argumentację podniesioną w piśmie z dnia 1 kwietnia 2020 r. Ponadto podniósł, że kontrola przeprowadzona w dniu 17 stycznia 2020 r., była pierwszą kontrolą przeprowadzoną u Przedsiębiorcy od momentu wprowadzenia do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw regulacji dotyczących świadectw jakości, oraz że do dnia kontroli Strona nie otrzymała żadnej informacji, z której wynikałoby w jaki sposób stosować nowe przepisy prawne, jak również wcześniej nie zostało doręczone żadne upomnienie wzywające do zmiany wydawanych świadectw jakości.

Pismem z dnia 6 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 9 lipca 2020 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, świadectwo jakości przechowuje, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Ponadto w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano zakres przedmiotowy świadectwa jakości wskazując jego obligatoryjne elementy, którymi są:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;

10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Należy także wskazać, że ustawodawca uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw upoważnił Ministra właściwego do spraw energii, do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Na podstawie powyższego upoważnienia ustawowego Minister Energii w dniu 27 września 2018 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Załącznik do rozporządzenia zawiera wzór świadectwa jakości, którego zakres przedmiotowy odpowiada ustawowym wymogom określonym w art. 6d. Dodatkowo wzór ten zawiera wskazówki dotyczące sposobu wypełniania świadectw jakości.

Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Przy czym zarówno zakres przedmiotowy świadectwa jakości oraz jego wzór zostały uregulowane w ustawie czyli świadectwa jakości wystawiane przez przedsiębiorców winny być zgodne z tymi wymogami. Przedsiębiorcy w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu są również zobowiązani do przekazywania podmiotom nabywającym paliwo stałe, potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii świadectw jakości, a także do przechowywania świadectw jakości przez okres 2 lat. Niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w tej sprawie są:

- 1) Protokół kontroli z dnia 17 stycznia 2020 r. wraz z aktami kontroli numer PU.8361.1P.2020,
- 2) Sprawozdanie z badań nr P-108/20 z 24 stycznia 2020 r.,
- 3) Zestawienie zatytułowane „Obrót paliwami stałymi w 2019 roku”,
- 4) Kopia sporządzonego przez Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdził, że nie ulega wątpliwości, iż Strona w okresie od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia kontroli tj. 17 stycznia 2020 r. wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, nie wystawiała świadectw jakości. Niewątpliwym jest również, zgodnie z oświadczeniem Strony, że do dnia kontroli tj. 17 stycznia 2020 r. każdy nabywca paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW otrzymywał kopię certyfikatu sprawozdania z badań, który Strona otrzymywała z każdą fakturą od dostawcy danego paliwa stałego. Poza sporem pozostaje także fakt,

że pobrane w trakcie kontroli paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) spełniał wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa stałego. Nie ulega wątpliwości, że wartości parametrów jakościowych wskazane przez Stronę w wystawionym w toku kontroli świadectwie jakości dla badanego węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek nr 1/1/2020 były zgodne ze stanem faktycznym.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym i prawnym było ustalenie organu I instancji, że Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych czym naruszył obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ww. ustawy. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot, który w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, nie wystawia świadectwa jakości, podlega karze pieniężnej. W związku z powyższym słuszna i zgodna z prawem była decyzja organu I instancji o nałożeniu na Stronę kary pieniężnej. Organ odwoławczy, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość partii paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli znajdujących się na terenie kontrolowanego składu opału, która wynosiła [...] zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli. W oparciu o powyższe ustalenia Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2005, a w zakresie sprzedaży wyrobów węglowych od dnia 27 sierpnia 2018 r, oraz że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji przeanalizował całość materiału dowodowego sprawy i nie znalazł podstaw do odstąpienia, od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie Stronie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu ww. paliwa stałe w związku z czym, w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który w momencie wprowadzania go do obrotu nie wystawia świadectwa jakości.

W odwołaniu Strona zarzuciła decyzji organu I instancji naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), poprzez uznanie, iż Strona nie wydawała klientom świadectw jakości paliw stałych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Ponieważ przepis art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie niewątpliwie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz że w momencie wprowadzania tych paliw do obrotu nie wystawiała świadectw jakości. W konsekwencji Strona nie przekazywała nabywcom potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii świadectw jakości oraz nie przechowywała świadectw jakości. Powyższe ustalenia nie były kwestionowane, co więcej Strona przyznaje, że nie wystawiała świadectw jakości w swoim oświadczeniu, a także ten fakt potwierdza Pełnomocnik w treści odwołania. Nie ulega również wątpliwości, iż Strona jest przedsiębiorcą. W związku z powyższym w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego była zobowiązana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy wyjaśnia, że zawartość merytoryczna świadectwa jakości paliw stałych została określona przez ustawodawcę w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a jego wzór na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6e ww. ustawy został określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Przepisy art. 6c, 6d i 6e zostały wprowadzone do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na mocy ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji

Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1654). Jak wynika z uzasadnienia projektu ww. ustawy zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. W związku z powyższym organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że przekazywanie przez Stronę klientom dokumentów poświadczających jakość nabywanego węgla, które otrzymała od dostawców nie spełnia wymagań wynikających z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Nie ulega wątpliwości, że dokumenty, które Strona przekazywała swoim klientom nie spełniały wymagań ani co do zawartości merytorycznej ani wzoru.

Powyższe stanowisko organu zostało potwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który stwierdził, że zgodnie z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego

10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sąd podzielił stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, że karta produktu otrzymywana od producenta paliwa stałego, nie spełnia wymagań formalnych co do zakwalifikowania tego dokumentu jako świadectwa jakości wymaganego przepisami prawa (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19).

W świetle powyższego organ odwoławczy postępowania stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie zaistniały przesłanki do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a ust. 9 lit a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Nie budzi wątpliwości, że wysokość nałożonej kary pieniężnej mieści się w granicach przewidzianych w art. 35c ust. 5 pkt 1, a zatem jest zgodna z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował całość materiału dowodowego sprawy w celu ustalenia czy w tej sprawie zaistniały podstawy do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. W pierwszej kolejności organ odwoławczy wyjaśnia, iż odpowiedzialność, o której mowa w art. 35a pkt 9 ma charakter obiektywny, nie jest zależna od zawinienia Strony, jej warunków osobistych czy ewentualnych korzyści, jest ona wynikiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, tzw. deliktu administracyjnego. Ponadto w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku, do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw

przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Jak uprzednio wykazano przekazywanie nabywcom paliw stałych sprawozdań z badań otrzymanych przez Stronę od dostawców paliw stałych nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszania prawa, jednakże działania w tym celu zostały podjęte w toku kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w momencie wprowadzania go do obrotu nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony nie stanowi podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji w całości ani w części i poprzestania na pouczeniu. Organ odwoławczy rozpatrując odwołanie Strony nie dopatrywał się podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach nr NBP O/O Kielce: 42 1010 1238 0804 2222 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
  4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Radca prawny [...]
- 2) Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) aa.